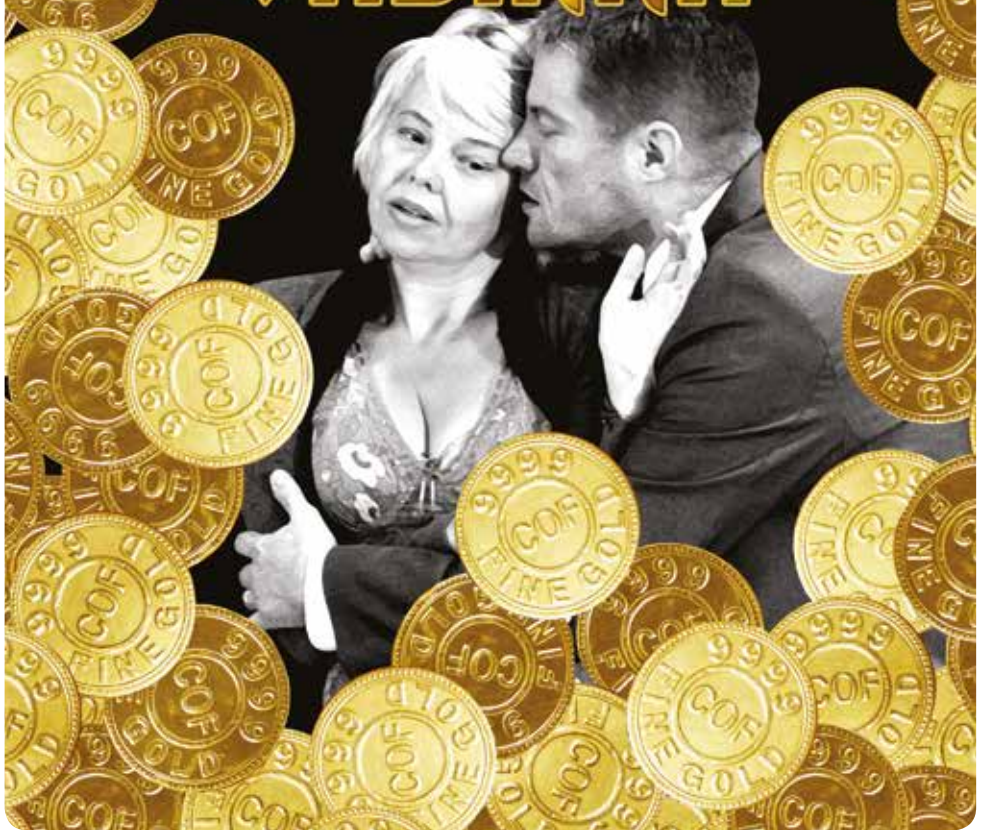

 ELANNON
NÄYTTÄMÖ

Kirjoittanut MARIA JOTUNI | Ohjaus VIRVA ITÄRANTA

KULTAINEN VASIKKA

KULTAINEN VASIKKA

Ensi-ilta lauantaina 18.10. klo 18.00

Muut esitykset lauantaisin klo 18.00:

25.10., 1.11., 8.11., 15.11., 29.11. ja 13.12. 2008
sekä 10.1., 17.1., 24.1. ja 31.1. 2009.

Rooleissa:

Jaakko Honka, liikemies
Eedit, hänen vaimonsa
Herman Ahlroos, Eeditin isä
Katariina, Eeditin äiti
Lahja, Eeditin sisar
Liina Suvanto, näyttelijätär
Pekka Karhu, konttoristi
Aliina, Hongan palvelijatar

Juho Tuominen
Eija Kankare
Göran Rosenberg
Marina Mäkelä
Sara-Maria Heinonen
Tuija Niskanen
Mikko Erä-Esko
Anne Karhunen

Puvustus- ja lavastussuunnittelu
Lavastuksen toteutus
Puvustuksen toteutus
Valo- ja äänitekniikka
Juliste ja käsiohjelma
Valokuvaus

Mailis Kriikku/työryhmä
Kari Ratinen/työryhmä
Marjatta Silander
Terho Oksman
Mailis Kriikku
Jarmo From, Mailis Kriikku

Kiitokset:

HOK-Elanto, Helsingin kaupunginteatteri

Näytelmäkulma – Nordic Drama Corner Oy
valvoo näytelmän esitysoikeuksia.

SANON MITÄ NÄEN, sanoi Jotuni

Kultainen vasikka on varmasti nostattanut hiuksia pystyyn aikansa katsojissa. Vieraan miehen matkaan lähteminen oli tuolloin ennennäkemättömän moraalitonta. Uutinen olisi saanut melkoista palstatilaa lööpeissä, jos lööppejä olisi silloin ollut. Meidän aikamme se ei ole mainittavaa, ellei kysymyksessä ole valtakunnan julkkis.

Näytelmän sotatilakaan ei järisytä meitä, koska emme sitä konkreettisesti tunne. Mistä me sitten tänä päivänä hätkähdamme?

Näytelmässä on myös abstrakti päähenkilö: raha. Globaali aihe. Aina ajankohtainen. Koskettaa jokaista ihmistä. Kaikki sitä haluavat, toiset enemmän, toiset vähemmän. Jotkut se tekee hulluiksi. Ketään se ei kuumenna tee onnelliseksi. Ilman sitä ei kuitenkaan voi elää.

Ihmiset on jaettu kahteen luokkaan: niihin, jotka keinottelevat ja niihin, jotka eivät keinottele. Keinottelijat menestyvät, muut jäävät vaille. Epäonniset myyvät itsensä eniten tarjoavalle ja sortuvat erilaisiin riippuvuuksiin. Toiset onnettomat lakkaavat välittämästä mistään tai kenestäkään. Menestyjät siirtelevät numeroita yksinäisyydessään, vailla onnea. Jotkut pelkäävät osakkeiden romahtavan. Mitä silloin jää jäljelle kun ihmisyyden on menetetty?

Kuulostaapa tutulta. Ei millään uskoisi, että toteutamme 90 vuotta vanhaa näytelmätekstiä! Jotunin aikaan rappioon tarvittiin sentään sota. Me osaamme tärvätä ihmisen ilman sotaakin.

Jotuni kuvaa siis kuitenkin ennen kaikkea ihmistä. Ihmisen sisäisen tarkastelun yhteydessä tulevat esille myös yhteiskunnalliset ristiriitaisuudet.

Sukupuolista nainen on alati Jotunin tarkkailun kohde. Nainen tahtoo vapautta ja rakkautta tai edes arvonantoa osakseen, mutta ajautuikin vain paheisiin, väärin suhteisiin ja alistavan miehen vallan alle. Pettymykset saavat hänet näkemään rakkauden kauppatavarana. Nainen myy itsensä miehelle rikkautta ja turvallisuutta vastaan.

Jos nainen saakin rahaa, sen menettämisen pelko turmelee hänet. Rahakkaana tai rahatta, raha on silti kaiken keskipiste. Katariina sanoo näytelmässä: "Minulle tämä elämä on nykyään epätodellista. Näen sumuisesti kuin jonkun verhon läpi. Yhden asian tajuan, rahan."

Jotuni ilmoittaa, että näytelmä on komedia. Työryhmäämme komedia tuntuu pakenevan päivä päivältä enemmän ja muuttuvan aina vain traagisemmaksi kun maailman tapahtumat vyöryvät ylitsemme todistamaan näytelmän todenmukaisuutta. Olemme siis Jotunin kanssa eri mieltä, ellei hän vain pilailut määritelmlään jälkipolvien kustannuksella.

Mutta jollei muu, niin ainakin yksi asia yhdistää meitä tekijöitä Jotuniin: tarvitsimme runsaasti kahvia luomistyössämme.

Viikkoa ennen ensi-iltaa.

Virva Itäranta ohjaaja

